

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/93/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717010240
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7717010240.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Evžena Kelija a JUDr. Zuzany Homzovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. januára 2018, v trestnej veci Y. W.C., obžalovaného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm.b/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 29.6.2017 sp.zn. 4T/65/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolania okresného prokurátora a obžalovaného Y. W..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 29.6.2017 sp.zn. 4T/65/2017 bol obžalovaný Y. W. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.b/ Tr.zák. na tom skutkom základe, že

dňa 12.08.2016 v čase okolo 21.00 hod preskočil oplotenie rodinného domu č. XX P. C. L., prišiel k vchodovým dverám, kde poškodenú P. X. pred vchodovými dverami jedenkrát päšťou udrel do nosa a následne vyšla na dvor sestra poškodenej T. X., ktorá na obžalovaného začala kričať a brániť sestru, kde obžalovaný ju chytil za ruky a odsotil od seba, následne preskočil oplotenie a z dvora ušiel preč, čím takto svojím konaním spôsobil poškodenej P. X., B.. XX.XX.XXXX v zmysle vypracovaného znaleckého posudku pomliaždenie centrálnej tretiny tváre a záchlavia s krvácaním z nosových ciest a podkožným výronom ľavej okoloočnicovej oblasti, otras mozgu ľahkého stupňa, akútnu reakciu na stres s dobou liečenia v trvaní 3 týždňov, pričom T. X. neutrpela žiadne zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie.

Bol mu za to uložený podľa § 194 ods.2 Tr.zák. s použitím § 56 ods. 1, 2, § 41 ods.1, § 36 písm.j/, § 37 písm.h/, § 38 ods. 2 Tr.zák. úhrnný peňažný trest v sume 4.000,- (štyritisíc) €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu bol mu uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej P. X., B.. XX.XX.XXXX P. T., X. L. XX, zastúpenej splnomocneným zástupcom JUDr. Mariánom Lenhardom, advokátom AK Michalovce, škodu vo výške 1.059,60 €, J. Z. L., H..U., Q. XX, XXX XX X., N.: XX XXX XXX škodu vo výške 712,82 €.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor a obžalovaný Y. W., ktoré aj písomne odôvodnili.

Okresný prokurátor v dôvodoch odvolania uvádza, že prvostupňový súd prekvalifikoval konanie obžalovaného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák. spáchaného v štádiu pokusu

podľa § 14 ods.1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák.

Súd napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že nebolo preukázané, aby obžalovaný vykopol dvere a následne, aby za vlasy vytiahol poškodenú pred tieto dvere a taktiež, aby mal obžalovaný chytiť za vlasy poškodenú a touto udierať o stenu, kopať ju do nôh a brucha. Uvedené okolnosti, neboli okrem výpovede poškodenej P. X., preukázané žiadnym iným dôkazom, a to ani výpoveďou znalca MUDr. Juliána Tkáča, ktorý uviedol, že ani prvotne ošetrojúci lekár nezistil nejaké znaky po takýchto úderoch, kde poukázal na prvotnú lekársku správu, z ktorej vyplýva, že ani samotná poškodená neuvádzala iný spôsob napadnutia ako ten, že bola udretá päsťou do tváre a následne spadla. Z uvedeného dôvodu súd právnu kvalifikáciu konania obžalovaného upravil.

V rámci prípravného konania poškodená P. X. uviedla, že kritického dňa v čase niekedy večer, prišla domov, vystúpila z auta, odomkla bránku, zamkla za sebou, a potom pristúpila k dverám. Ešte pred dverami buď ona volala, alebo jej volal obvinený, kde jej začal nadávať, že má „po piči“, že si to s ňou vybaví.

Vtedy vyberala kľúč z kabelky, otvárala dvere, vošla dnu, kde počula štekať psov. Pootvorila jemne dvere a vtedy ju obvinený vytiahol vonku za vlasy, začal jej nadávať a mlátiť ju. On do tých dverí vrazil, kopol do dverí. Po tom, čo ju vytiahol vonku, tak jej zatvorenou päsťou vrazil do tváre do nosa a vtedy sa jej pustila krv. Potom ju chytil za vlasy, objímal jej hlavu o múr, potom sa poškodená skrčila, hodil ju na zem, kde do nej kopal, do brucha, ramien, do nôh. Počas toho na ňu nadával, že je „kurva“. Poškodená ho posielala preč, pričom on kričal, že neodíde, pokiaľ ju nezabije. Na krik došla vonku jej sestra, ktorá vybehla a sotila do obvineného, ktorý sa postavil a zutekal preč. Poškodená vtedy povedala, že volá políciu. On utiekol preč, preskočil bránu. Potom po ňu prišiel kamarát, ktorý ju dovezol a odišli na pohotovosť a následne išla podať trestné oznámenie na políciu v L. B. D.. Bránka bola určite zamknutá. Celý tento incident videla aj T. R., ktorá stála na chodníku pred jej domom, ktorý je oproti.

Na hlavnom pojednávaní poškodená zotrvala na svojej výpovedi, keď uviedla, že po tom, čo ju obžalovaný vytiahol za vlasy vonku pred dvere, udrel ju päsťou do tváre, do nosa, hlavou jej začal biť o stenu, kričal, že ju zabije, kde na to následne vyšla vonku jej sestra, ktorá začala na obžalovaného kričať, kde po tomto ušiel z miesta. Zopakovala, že úder do nosa bol jeden, potom ju chytil za vlasy a udieral jej hlavou o stenu, asi trikrát, potom rukou - päsťou ju raz udrel do brucha. Následne spadla, kde ju asi štyrikrát kopol do nôh a brucha.

Ku skutočnosti, keď súd uviedol, že uvedený spôsob napadnutia (udretie hlavou o stenu) nebol okrem výpovede poškodenej preukázané žiadnym z dôkazov, poukázal na výpoveď poškodeného T. X., ktorý na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že na stene pri dverách bola aj krv, na ľavej strane pri vchode do domu.

Vo veci bol vypracovaný znalecký posudok z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia a traumatológia znalcom MUDr. Juliánom Tkáčom, z ktorého vyplýva, že poškodená kritického dňa utrpela zranenia, a to pomliaždenie centrálnej tretiny tváre a záhlavia s krvácaním z nosových ciest a podkožným krvným výronom ľavej okoločnicovej oblasti, otras mozgu ľahkého stupňa a akútnu reakciu na stres.

Tieto zranenia boli spôsobené tupým násilím vedeným na oblasť tváre a hlavy alebo nárazom predmetných oblastí na tupú plochu.

Mohli teda vzniknúť tak, ako to uviedla poškodená prvotne ošetrojúcemu lekárovi, a to úderom päste do oblasti tváre, a to opakovane a následným pádom a nárazom záhlavím na povrch zeme alebo podlahy.

Týmto spôsobom došlo k zraneniu životne dôležitého orgánu, a to centrálného nervového systému, jedná sa však o zranenie ľahkého charakteru. Primeraná doba liečby a dočasnej práceneschopnosti poškodenej je 3 týždne. Po predmetnom úraze musela poškodená strpieť lokálnu bolesť z pomliaždenia mäkkých tkanív, vegetatívne príznaky otrasu mozgu a ľahšie duševné obtiaže, ktoré ju počas 3 týždňov obmedzili v športovej, zvýšenej pohybovej a ťažkej fyzickej aktivite, čiže pri činnostiach, pri vykonávaní ktorých by došlo k opätovnej akcelerácií vegetatívnych príznakov otrasu mozgu.

Čo sa týka toho, že súd vypustil zo skutku skutočnosti, že poškodená bola kopaná do nôh a brucha, poukázal na výpoveď znalca na pojednávaní, ktorý jednoznačne, bez pochyby nevylúčil, že k uvedenému konaniu skutočne došlo, znalec len uviedol, že buď k nemu nedošlo alebo ich intenzita bola taká mierna, že nezanechala objektívne prejavy vonkajšieho pôsobiaceho násillia, teda uvedený mechanizmus vzniku zranenia pripustil.

K úderom hlavou poškodenou o stenu znalec uviedol, že poškodenú vyšetruval osobne dňa 18.08.2016 (skutok sa stal 12.08.2016), pričom nenašiel žiadne známky nejakých zranení, pričom však dodal, že prvotne ošetrojúci lekár však pri prvom ošetrení poškodenej popísal palpačnú citlivosť kožného krytu a tá palpačná citlivosť môže byť prejavom pôsobenia vonkajšieho násillia na danú oblasť alebo náraz danej oblasti na tupú plochu.

Teda výpoveď poškodenej o uvedenom konaní obžalovaného bola potvrdená objektívnym lekárskeým vyšetrením, a teda nie je pravda, že tvrdenia poškodenej neboli objektivizované žiadnym iným dôkazom.

Na preukázanie viny páchatel'a súdu majú postačovať jednak priame dôkazy - najmä výpoveď poškodenej P. X., a následne nepriame dôkazy - výpoveď sestry poškodenej, otca poškodenej, ktorý navyš na hlavnom pojednávaní potvrdil, že na stene domu vľavo vedľa vchodových dverí bola krv a v neposlednom rade znalecký posudok a výpoveď MUDr. Juliána Tkáča, ktorý potvrdil, že poškodená mala palpačnú citlivosť kožného krytu, čo mohlo byť prejavom práve uvedeného útoku obžalovaného na hlavu poškodenej, pričom dodal, že u poškodenej bol ohrozený centrálny nervový systém, ktorý je životne dôležitý orgán, ktorých súhrn musí poskytnúť logickú sústavu vzájomne sa doplňujúcich dôkazov.

K naplneniu subjektívnej stránky zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák. nestačí, že obžalovaný jednal úmyselne, ale musí byť preukázané, že jeho úmysel smeroval k spôsobeniu následkov uvedených v tomto ustanovení, teda k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví. Tento úmysel musí byť buď priamy, teda páchatel' vedel, že môže spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí alebo nepriamy, keď páchatel' nevedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Súd v rozsudku uviedol, že nebolo, okrem výpovede poškodenej, preukázané, že obžalovaný hlavou poškodenej udieral o stenu, teda nemožno v danom prípade hovoriť ani o úmysle nepriamom, lebo nemusel vedieť, že takéto ohrozenie životne dôležitého orgánu udieraním hlavy o stenu, spôsobiť môže.

Forma zavinenia pri tomto trestnom čine sa dá často zistiť len na základe nepriamych dôkazov, ako napríklad z použitej zbrane, z intenzity útoku, zo spôsobu jeho vykonania a z pohnútky činu.

Pre jednoznačný záver, že páchatel' chcel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví poškodeného úmyselne, netreba dokazovať, že páchatel' chcel spôsobiť práve také poranenie, ako v danom prípade vzniknúť mohlo a ako to popísal znalec, teda poranenia život ohrozujúce. Tento záver je odôvodnený už tým, že páchatel' konal v úmysle spôsobiť poškodenému poranenie aspoň takej intenzity, ktoré má charakter ťažkej ujmy na zdraví.

Teda, už horeuvedenými skutočnosťami je daný jasný úmysel obžalovaného spôsobiť poškodenej ťažkú ujmu na zdraví v zmysle § 155 ods. 1 Tr. zák., čo vyplýva najmä zo spôsobu vykonania útoku, keď ako osoba mužského pohlavia zaútočil na poškodenú - ženu, a to tak, že jej hlavou minimálne trikrát udrel o stenu domu, čo bolo potvrdené jednak výpoveďou otca poškodenej, ktorý potvrdil krvnú stopu na fasáde domu a jednak výpoveďou znalca MUDr. Juliána Tkáča.

Úmysel obžalovaného možno vyvodzovať aj z pohnútky činu obžalovaného. Obžalovaný konal v rozčúlení (zo žiarlivosti) po tom, ako videl poškodenú v prítomnosti iného muža.

Zo všetkých uvedených skutočností je nutné vyvodiť záver, že obžalovaný mal v úmysle spôsobiť poškodenej ťažkú ujmu na zdraví. Tento úmysel je nutné hodnotiť, aj vzhľadom na hore uvedené, ako priamy úmysel, nakoľko obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Skutočnosť, že následok bol iný, než si obžalovaný predstavoval, páchatel'ovi neprosieva a nevylučuje jeho zavinenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvostupňového.

Obžalovaný Y. W. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nositeľom dôkazného bremena v trestnom konaní (v rámci štádia konania pred súdom) je prokurátor. Bolo na prokurátorovi, aby uniesol dôkazné bremeno tým, že v konaní pred súdom bude prezentovať dostatok zákonne získaných dôkazných prostriedkov, ktoré by priamo alebo nepriamo usvedčovali obžalovaného. Má za to, že v konaní pred súdom prokurátor neuniesol dôkazné bremeno, pretože v konaní pred súdom boli prezentované dve skupiny dôkazov (jedna v jeho prospech, druhá v jeho neprospech). Dokonca má za to, že niektoré dôkazy sú indiferentné, lebo nevyracajú, ale ani nepotvrdzujú skutočnosti mu kladené za vinu obžalobou.

Dáva do pozornosti odvolacieho súdu výpoveď poškodenej zo dňa 15.06.2017 do zápisnice o hlavnom pojednávaní (str. 3), kde táto uviedla, že „ja som následne vošla dovnútra, zatvorila som dvere, možno o tri minúty niekto kopol do dverí, tie sa otvorili, obžalovaný ma vytiahol za vlasy vonku pred dvere“. Je nutné upozorniť, že táto odpoveď poškodenej na otázku prokurátora je diametrálne odlišná od ňou skôr uvádzaných skutkových okolností. Pokiaľ poškodená čakala tri minúty za zatvorenými dverami, jedná sa o nelogickú situáciu, pretože v takom prípade by on bol nútený vstúpiť do rodinného domu a až tak ju „vytiahnuť za vlasy“. Pokiaľ by on bol kopal, resp. vykopol dvere, na týchto dverách by sa o tom museli nachádzať stopy, rovnako tak by tak silný náraz musel spôsobiť hluk, ktorý by musela počuť aj svedkyňa T. X., ktorá však počula len údajné nariekanie sestry z vonku (str. 4 zápisnice). Taktiež by na náraz do dverí bol reagoval aj svedok T. X. (str. 5 zápisnice), ktorý v tom čase bol doma v obývačke.

Orgány činné v trestnom konaní však nezabezpečili žiadne stopy svedčiace o vykopnutí dverí, rovnako tak nezabezpečili stopy svedčiace o prekonaní oplotenia (otlačky prstov, otlaky stôp po obuvi) či údajné krvné stopy zo stien rodinného domu. Tým skôr, že v zmysle vyjadrení poškodenej som jej hlavu mal opakovane udierať o stenu rodinného domu.

Taktiež poukázal na odpoveď svedkyne T. X. na otázku predsedu senátu či potom videla nejaké zranenia na sestre, tak svedok uviedol že nie, lebo sa musela vrátiť ku malej dcére (str. 4 zápisnice). To malo byť bezprostredne po tom, čo sa ešte mal údajne nachádzať vo dvore rodinného domu. Pokiaľ by bolo pravdou to, z čoho ma prokurátor obžaloval, musela by poškodená mať zjavné známky poranení už bezprostredne po údajnom útoku. Aj toto vytvára pochybnosti o tom, či sa skutok skutočne stal tak, ako sa mu pripisuje k zodpovednosti.

Má za to, že súd neprihliadol na obsah svedectva svedka T. R., ktorá uviedla, že videla pred vchodom u X. stáť T. ako sa háda s ním a videla stáť aj poškodenú. Nevšimla si však žiadne zranenia, či krv na poškodenej. Je treba uviesť, že ani poškodená, ani svedok T. X. však v konaní neuvádzali, že by mala poškodená ešte v čase jeho údajného zotrvania na dvore stáť. Súd prvého stupňa síce túto skutočnosť uviedol aj na str. 3 rozsudku, ale sa s ňou vôbec nevyšporiadal.

Poukázal aj na odpoveď znalca na otázku obhajkyne (str. 3 zápisnice z 29.06.2017), kde tento uviedol, že prvotne ošetrojúci odborný lekár nenašiel v oblasti brucha a nôh žiadne objektívne prejavy pôsobiaceho vonkajšieho násillia. Pritom pokiaľ by bol skutočne konal v zmysle obžaloby a s poukazom na jeho telesnú stavbu a telesnú stavbu poškodenej, by následky údajného útoku boli zreteľné bezprostredne po ataku. Znalec neodstránil pochybnosti vyplývajúce z jeho skúmania, pretože uviedol, že palpačná citlivosť môže byť prejavom pôsobenia vonkajšieho násillia na danú oblasť, avšak tak, ako môže, aj nemusí byť prejavom násillia. Inými slovami povedané, znalec fyzické násillie nepotvrdil, ale ani nevyvrátil, čo však nie je záver svedčiaci v jeho neprospech.

Je treba zdôrazniť, že aj samotný znalec vyšetroval poškodenú osobne dňa 18.08.2016, avšak skutok sa mal stať dňa 12.08.2016, preto by bolo nanajvýš nepravdepodobné, aby sa známky údajných zranení boli stratili za tak krátky čas (napr. podliatiny, resp. modriny, ktoré majú tendenciu sa práve postupom času zviditeľňovať než zanikať).

Súd prvého stupňa rozhodoval na základe pravdepodobnosti jeho viny, nie však na základe absolútnej istoty v tejto otázke. Svedčí o tom aj to, že na str. 5 rozsudku konštatuje, že „obžalovaný zrejme zo žiarlivosti“. Súd absolútne nepoznal jeho subjektívnu zložku, a to nielen jej obligatórnu časť, ale aj fakultatívne znaky (napr. jeho pohnútku). Preto urobiť takéto závery bolo v rovine dohadov.

Súd taktiež nedôsledne vyhodnotil svedectvo C. J. H. V. Q., ktorí uviedli, že v čase po údajnom skutku sa mal v rovine bežnej komunikácie rozprávať so svedkom H. K., čomu by nenasvedčovalo tomu, že tento si chcel celú údajnú záležitosť s ním „vydiskutovať“ (str. 3 rozsudku). Zrejme by sa takéto vydiskutovanie nezaobišlo minimálne bez zvýšenia hlasu, čo však nekorešponduje so svedectvami tých, ktorí boli tohto rozhovoru prítomní.

V uvedenej súvislosti je potrebné zdôrazniť, že vykonané dôkazy prvostupňovým súdom v trestnom konaní nedávajú základ pre objasnenie veci v rozsahu potrebnom k rozhodnutiu. Je potrebné na tomto mieste poukázať na snahu prvostupňového súdu v rámci vykonaného dokazovania ustáliť skutkové okolnosti žalovanej trestnej činnosti, avšak samotný procesný postup zvolený okresným súdom nepriniesol odstránenie zásadných rozporov nielen vo výpovediach obžalovaných a svedkov, ale najviac sa tieto prehĺbili aj v rámci znaleckého dokazovania, pričom prvostupňový súd nevyvinul účinnú snahu za účelom ich odstránenia. Takto nezodpovedanými ostali otázky skutkové viažuce sa nielen na miesto incidentu a jeho účasť na žalovanom skutku, ale aj okolnosti možného vzniku zranenia poškodenej podľa jej vlastného opisu, ako aj podľa opisu jej sestry v kontraste so svedectvom svedkyne R..

Uvádzané skutkové pochybnosti neboli dostatočným spôsobom odstránené ani opakovanými výsluchmi svedkov, či doplnením znaleckého posudku z príslušného odboru. Taktiež nebola v konaní pred súdom vykonaná rekonštrukcia skutkového deja, ktorá by napomohla vytvoriť si obraz o danej situácii, ako aj o možnostiach resp. nemožnostiach priebehu daného deja tak, ako sa v zmysle vyjadrenia poškodenej mal odohrať. Súd mohol s prihliadnutím na výpoveď poškodenej (str. 3 zápisnice z 15.06.2017) pribrať znalca za účelom objasnenia lži skóre u poškodenej, pretože táto má tendenciu veci skresľovať. Súd tak mohol konať aj bez návrhu v súlade s § 2 ods. 11 prvá veta Trestného poriadku. Pri samotnej rekonštrukcii nie je vylúčené získanie i nových poznatkov o skutočnostiach dôležitých pre trestné konanie ako dôsledku preverenia príslušných výpovedí.

Má za to, že z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplýva jednoznačný záver o jeho vine, z čoho je nutné vyvodiť, že nejednoznačne preukázaná vina má následky preukázanej neviny. Je na mieste aplikovať princíp in dubio pro reo, pretože prokurátor neunesol dôkazné bremeno, a ani súdu prvého stupňa sa nepodarilo odstrániť rozpory medzi skupinou dôkazov svedčiacich v jeho neprospech v kontraste so skupinou dôkazov svedčiacich v jeho prospech. To odôvodňuje zrušenie napadnutého rozhodnutia a po vrátení veci vyslovenie záväzného právneho názoru v smere oslobodenia ho spod obžaloby prokurátora.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol zrušiť napadnutý rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 29.06.2017 sp.zn. 4T/65/2017 a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr.por. vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, vrátane obhajobných tvrdení obžalovaného.

Okresný súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením 2 ods. 12 Tr.por. jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v súhrne logickým a predpísaným spôsobom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr.por. dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a dôsledne sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného Y. W..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z výpovede obžalovaného Y. W., U. P. X., T. X., T. X., T. R., H. K.I., lekáorskými správami, znaleckým posudkom znalca MUDr. Juliána Tkáča, znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odboru chirurgia a traumatológia, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného Y. W. krajský súd uvádza, že túto považuje vzhľadom na vykonané dokazovanie, v zmysle ktorého bol obžalovaný usvedčený zo žalovaných skutkov vyššie uvedenými dôkazmi, za vyvrátenú.

Za danej dôkaznej situácie sa preto krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, ak obhajobe obžalovaného neuveril, keďže vykonanými dôkazmi bola jeho vina preukázaná.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výrokovvej časti rozsudku ohraničil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

V súlade so zákonom tento skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, 2 písm.b/ Tr.zák.

Rovnako aj pri rozhodovaní o treste obžalovaného okresný súd správne prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na určenie jeho druhu a výmery. Úhrnný peňažný trest vo výmere 4.000,- Eur a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní dvanásť mesiacov, aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá všetkým zákonným kritériám pre ukladanie trestu v súlade s ustanovením § 34 ods.1, ods.4 Tr.zák.

Obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom bude u neho splnený iba takým druhom a výmerou trestu, aký mu bol uložený súdom prvého stupňa, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Uloženie trestu okresný súd aj vecne a zákonne odôvodnil.

Nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu si krajský súd závery vyjadrené v napadnutom rozsudku osvojil v celom rozsahu, v podrobnostiach na ne poukazuje, a preto odvolania obžalovaného Y. W. a okresného prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.